

е достатъчен, за да придаде пародийна вторичност, неавтентичност на хайдушката соматика.

И Ботев, и Яворов се конституират предварително като литературни герои. Единствената разлика е от „жанрово“, дискурсивно естество: Ботев се себеконституира като *поетически* персонаж (псевдофолклорен – „На прощаване“, модерно-лирически – „Моята молитва“, баладично-епически – „Хаджи Димитър“); Яворов – като *мемоарен*.

Но това е една изключително важна, решаваща разлика. За Яворов тя ще се окаже фатална.